

Janoš Mesaroš je po drugi put prihvatio ulogu selektora jedne od omiljenih slikarskih kolonija, u režiji domaćinstvu porodice Mie i Dragana Miljevića, u Etno kući „Podrum Miljević“ u Starim Ledincima, krajem septembra. Nije jednostavno dovesti nekolicinu bardova da zadovoljavaju sve kriterije, da su i dobri ljudi, i dobri slikari, i da sve funkcioniše - ali on drugačije ne zna. Vođeni tim kriterijumom ovoga puta na koloniji su učestvovali: Šlajf Šandor, Vojin Tišma, Marijana Obradović Đorđević, Olivera Protić, Saša Dobrić. I kako kaže svetski priznat, a naš slikar, svi su ispunili postavljene uslove i Slikarska kolonija „Podrum Miljević“ je funkcionisala tokom pet dana na opšte zadovoljstvo i umetnika i domaćina.

Jedan iskusan slikar, poput Janoša Mesaroša, ne voli poziciju selektora i kad god može izbegne je. Po njemu, biti u poziciji da okupiš ljude koji neko vreme treba da funkcionišu kao zajednica, teška je rabota. Nekada jednostavno dvoje ljude ne mogu da se spoje na istom mestu. Kada im otvoreno kaže da se nisu deo njegovog izbora, umetnici se ljute. Znaju da će se bolje uklopiti u nekom drugom sazivu. I to treba znati. Kada to sve funkcionište domaćinu je lako, a rezultat toga su dobre slike.

Umetnik kaže da je veoma važno prisustvo žena slikara na kolonijama, i to iz više razloga i bez zadnjih namera. Kada je samo muško društvo neke stvari umeju da izmaknu kontroli, a u prisustvu žena umetnici se ponašaju kao pravi džentlmeni.

Ovoga puta su nastale dobre slike, bilo je lepog druženje, malo muzike, priče, dobra kuhinja, pravi porodični ambijent, pa su se svi osećali kao kod kuće. Ističe da je svima njima potreban neki relaks, beg u prirodu, a mir Fruške gore dozvoljava im da u sebi probude Petra Pana, malog dečaka koji čuči u njima. Dodaje da ovaj zamršeni svet i kontrolisani kaos nisu pravi milje za umetnike i velika dela. Umetnik čijih je 60 slika objavio prestižni svetski magazin ističući njegovu autentičnost, i sa iskustvom od pola veka u likovnoj umetnosti, Janoš Mesaroš kaže da je u umetnosti najvažnija ideja.

- Danas je ideja skupa. Nije kvalitet ono što je zanatsko. Kada imaš ideju onda možeš da imaš vrhunsko delo. Ako čovek ima dobru ideju mora da ima nešto da se uhoda u toj ideji da bi imao i ekskluzivnost. Ako puno menjaš, onda ta ideja umire. Prava stvar je kada se ideja pomeša sa rutinom, onda se dobija prepoznatljivost. Ako naglo ponudiš nešto novo gubi se prepoznatljivost i onda se desi da ljudi pitaju: Čija je to slika? Rukopis umetnika mora da bude čitljiv, ne sme naglo da se menja. Ja sam imao sreće da su mi Huni u amanet ostavili belog konja i ja ga tretiram u milion varijanti. Uspeo sam da tu ideju pretvorim u rutinu. Ako se kreativnost pomeša sa rutinom dobijamo pravog slikara. Ako je samo rutina onda dobijamo proizvođača - objašnjava umetnik.

Organizatorima likovnih kolonija savetuje:

- Ne pravite preglomazne kolonije. To teško funkcioniše. Moja preporuka je da od slikara tražite jednu, a ne dve slike. Bolje jednu, i to pravu. Ne možemo mi za pet dana da napravimo dve kvalitetne slike. I šta ćete da radite sa tim slikama ne baš vrhunskog kvaliteta?